

Rapport

Een onderzoek naar de wijze van uitvoeren van een omgangsonderzoek en hoe de Raad voor de Kinderbescherming is omgegaan met de door verzoekster aangedragen (adviezen van) deskundigen.

Oordeel

Op basis van het onderzoek vindt de Nationale ombudsman de klacht over Raad voor de Kinderbescherming te Amsterdam ongegrond.

Datum: 8 oktober 2015

Rapportnummer: 2015/152

WAT IS DE KLACHT?

Verzoekster klaagt over de wijze waarop de Raad voor de Kinderbescherming (de Raad) onderzoek heeft gedaan naar de hoofdverblijfplaats van haar zoon en naar de zorgregeling over hem. Voorts klaagt ze erover dat de raadsonderzoeker geen aandacht heeft gehad voor de door verzoekster aangedragen (adviezen van) deskundigen.

WAT GING ER AAN DE KLACHT VOORAF?

Algemeen

De relatie van verzoekster is na ongeveer dertien jaar, zo'n vier jaar geleden verbroken. Zij en haar ex-partner hebben samen één kind, een zoon. Na de scheiding hebben de ex-partners samen het ouderlijk gezag. Op 19 december 2012 heeft de rechter de Raad om advies gevraagd om de hoofdverblijfplaats en de zorgregeling te bepalen. Dit omdat de rechtbank niet in staat was om te beoordelen welke beslissing in het belang van het kind was.

"Teneinde de rechtbank te adviseren dienen de volgende vragen in het onderzoek te worden betrokken:

1. Welke hoofdverblijfplaats komt het meest tegemoet aan de belangen van Z¹?
2. Welke verdeling van de zorg- en opvoedingstaken door de ouders komt het meest tegemoet aan de belangen van Z?
3. Hoe dient de regeling qua aard, duur en frequentie vorm gegeven te worden?
4. Is hulpverlening noodzakelijk, zo ja, met welk doel?
5. Is een onderzoek naar een kinderschermingsmaatregel noodzakelijk?"

Onderzoek door de Raad

De Raad heeft onderzoek gedaan. Hiertoe heeft een team van de Raad op 5 februari 2013 in een multi-disciplinair overleg een onderzoeksplan opgesteld en op 20 februari 2013 met verzoekster en haar ex-partner een gesprek gevoerd. In het onderzoeksplan waren ook informanten opgenomen die de Raad wilde benaderen. Dit waren een docent van de basisschool waar de zoon naar toe gaat en een psycholoog bij wie de zoon in behandeling was. Verzoekster en haar ex-partner hebben in bijzijn van elkaar tijdens het gesprek toestemming gegeven voor het benaderen van die informanten.

Daags na het gesprek heeft verzoekster telefonisch contact opgenomen met de raadsonderzoeker met het verzoek de door verzoekster eerder geconsulteerde deskundigen bij het onderzoek te betrekken. De raadsonderzoeker heeft toen aangegeven, dat mocht er aanleiding zijn om meer informanten te benaderen ter onderbouwing van het advies, dit met beide ouders besproken zou worden.

¹ De naam van de zoon is in de citaten in dit rapport vervangen door Z.

Vervolgens heeft psychiater X, een collega van verzoekster, zelf de raadsonderzoeker benaderd. Verzoekster had psychiater X in 2012 benaderd wegens verandering van gedrag en heftige emoties van haar zoon,

In het rapport van 8 april 2013 van de Raad aan de rechtbank staat onder meer het volgende vermeld:

" Relevante factoren tijdens het verloop van het onderzoek

De Raad heeft op 20-02-2013 een gezamenlijk gesprek met ouders gevoerd. De Raad heeft op 06-03-2013 een reactie van moeder ontvangen op het concept van het gespreksverslag. Deze reactie is verwerkt in het gespreksverslag.

Op 26-02-2013 heeft de Raad telefonisch gesproken met X², psychiater. X heeft de Raad op verzoek van moeder benaderd. Moeder heeft X ongeveer twee jaar geleden benaderd als collega. Er is geen formeel behandelcontact. X geeft aan dat hij de indruk heeft dat moeder niet uit is op wraak jegens vader maar (dat; N.o.) zij de belangen van Z goed voorop weet te stellen. X heeft geen contact met Z, maar wel de indruk dat Z klem zit tussen ouders.

De Raad heeft bij de aanvang van het onderzoek vastgesteld welke informanten benaderd zouden worden tijdens het onderzoek. Om de objectiviteit van het onderzoek te waarborgen en partijdigheid te voorkomen is er derhalve voor gekozen om X niet als informant te benaderen binnen dit onderzoek."

Gedurende het onderzoek heeft de raadsonderzoeker op 27 februari 2013 met de zoon gesproken en heeft de raadsonderzoeker op 19 en 26 maart 2013 de informanten benaderd.

De Raad adviseerde in zijn rapport hoofdverblijfplaats bij verzoekster en een gelijke verdeling van de opvoed- en zorgtaken, waarbij de zoon de ene week bij verzoekster en de andere week bij haar ex-partner zou zijn.

Begin april is deze uitkomst van het onderzoek op haar verzoek telefonisch aan verzoekster toegelicht en de volgende dag heeft de raadsonderzoeker in afzonderlijke gesprekken met haar ex-partner en met verzoekster samen met haar zoon het concept-raadsrapport besproken. Verzoekster had te kennen gegeven dat het haar verstandig leek, in het belang van haar zoon, de uitkomst van het raadsonderzoek te kennen alvorens zij met haar zoon deze met de raadsonderzoeker zou bespreken.

In reactie op het concept-rapport heeft verzoekster op 3 april 2013 aangegeven dat andere deskundigen (een hoogleraar forensische psychologie en via de hoogleraar psycholoog Y) een andere mening waren toegedaan. Zij verzocht de Raad de op dat moment bestaande zorgregeling niet te wijzigen en mocht de Raad daarover twijfelen, vroeg ze de Raad om eerst (nader) onderzoek te verrichten. De Raad heeft deze reactie van verzoekster en een door haar meegezonden verklaring van psycholoog Y als bijlagen gehecht aan het raadsrapport.

² De naam van de psychiater is vervangen door X.

Daags na het definitieve raadsrapport ontving de Raad een e-mail van de zus van verzoekster, tevens psychiatrisch verpleegkundige en pedagoog. De zus refereerde aan een eerder door haar in 2012 afgelegde verklaring, die in het dossier van de Raad aanwezig was, maar waarmee de raadsonderzoeker niets had gedaan. In die verklaring had zij, ook als professional, zo feitelijk mogelijk beschreven wat zij had gezien en meegemaakt met betrekking tot de zorg en opvoeding van haar neefje. Het bevreemde haar dat de raadsonderzoeker haar niet had benaderd als nauw betrokkene en als professional bij de opvoeding van haar neefje.

De raadsonderzoeker reageerde op de e-mail onder meer met:

"De Raad heeft uw verklaring gelezen en overwogen om, gezien uw pedagogische achtergrond, u te betrekken binnen het onderzoek. Gezien de formele werkwijze van de Raad en de objectiviteit van het onderzoek gaat de voorkeur uit naar onpartijdige informanten. Om die reden en vanwege het feit dat er al veel informatie aangeleverd was heeft de Raad er voor gekozen om u niet als informant te benaderen binnen het onderzoek. De informatie over de ontwikkeling van Z, die is beschreven in de producties van moeder, zijn in het rapport onder het kopje ontwikkeling toegevoegd. Deze overweging was mogelijk duidelijker geweest als de Raad dit had beschreven in de rapportage. Hopelijk verschaft deze brief de nodige duidelijkheid over bovenstaande afwegingen."

Voorts wees de raadsonderzoeker op de mogelijkheid om via verzoekster stukken aan te dragen bij de rechtbank indien zij dat van belang vond.

Latere beschikkingen

De rechtbank volgde het advies van de Raad op en stelde een voorlopige zorgregeling vast. Op 22 oktober 2014 stelde de rechtbank de definitieve zorgregeling vast. Hierbij bepaalde de rechtbank dat de zoon om de week van woensdag na school tot en met maandagochtend voor schooltijd bij verzoeksters ex-partner zal zijn.

" De rechtbank is van oordeel dat het in het belang van Z is dat de huidige situatie, waarbij het kind om de week van woensdag na school tot en met de maandagochtend daarop naar school, bij de man verblijft, gecontinueerd dient te worden. Deze regeling is uiteindelijk met behulp van (een zorgaanbieder; N.o.) tot stand gekomen, waarbij ook de minderjarige is betrokken. De minderjarige is aan deze regeling nu gewend, nadat er daarvoor een onrustige periode voor hem is geweest die ook zijn weerslag heeft gehad op de toenmalige zorgregeling. Niet gebleken is dat de huidige regeling niet naar tevredenheid verloopt voor de minderjarige. Voorts is niet weersproken dat er nog wel zorgen zijn over Z met name over zijn concentratieproblemen op school. Een uitgebreidere regeling, zoals door de vader gewenst, hoe begrijpelijk ook, acht de rechtbank ook hierom niet in het belang van het kind. Dit geldt ook voor een mindere regeling, zoals door de vrouw naar voren is gebracht."

WAT WAS DE OORSPRONKELIJKE KLACHT EN DE REACTIE DAAROP?

Verzoekster was ontevreden met de wijze waarop de Raad het onderzoek had uitgevoerd. Ze had een diepgaander onderzoek naar de opvoedingsintenties- en capaciteiten van haar ex-partner verwacht. Naar haar gevoel waren deze niet onderzocht en voor haar was het een raadsel hoe de Raad desondanks kon adviseren dat haar zoon de helft van de tijd bij haar ex-partner zou moeten doorbrengen. Verzoekster maakte zich zorgen om haar zoon en vond het raadsonderzoek onzorgvuldig en te summier uitgevoerd.

Voorts wees verzoekster er in de klachtenprocedure op dat zij professionals (twee psychologen, drie psychiaters en een hoogleraar) had ingeschakeld die op basis van haar feitenrelaas tot de conclusie kwamen dat haar ex-partner waarschijnlijk leed aan een persoonlijkheidsstoornis. Deze professionals waren onafhankelijk van elkaar tot een zelfde conclusie gekomen: langduriger contact van zoon met zijn vader zou schadelijk en daarmee onwenselijk zijn. Verzoekster klaagde erover dat ze geen gelegenheid had gehad tijdens het raadsonderzoek om de visie van deze professionals naar voren te brengen en toe te lichten.

Verzoekster legde deze klachten in 2013 voor aan de regiodirecteur en vervolgens aan de klachtencommissie.

De regiodirecteur vond het spijtig dat verzoekster geen ruimte had gevoeld tijdens het onderzoek om een extra gesprek te vragen waarin zij nog het een en ander kon toelichten. Volgens de regiodirecteur vond de raadsonderzoeker het niet nodig om aanvullende informatie te krijgen, maar stond zij wel open voor een extra gesprek met verzoekster. Ook vond de regiodirecteur het spijtig dat verzoekster niet de ruimte had gevoeld om zelf informanten aan te dragen of om nadere opmerkingen te maken ten aanzien van de door de Raad voorgestelde en later ook geraadpleegde informanten.

De klachtencommissie was van oordeel dat de Raad ten aanzien van het verzamelen en interpreteren van informatie bij al dan niet professionele betrokkenen in beginsel vrij is. De commissie stelde vast dat de door verzoekster benaderde informanten haar ex-partner niet hadden gezien en dat de verklaringen van die deskundigen geen ernstige twijfel opriepen over zijn opvoedcapaciteiten.

KLACHT BIJ DE NATIONALE OMBUDSMAN

Verzoekster was niet tevreden met de uitkomst van de klachtbehandeling en wendde zich tot de Nationale ombudsman.

De Nationale ombudsman heeft de staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, als verantwoordelijke bewindspersoon, gevraagd om op de klacht zoals hiervoor vermeld, te reageren. Ook heeft hij aanvullende vragen gesteld die met name betrekking hadden op de wijze waarop een raadsonderzoeker met ouders communiceert en de wijze waarop

met informatie van deskundigen wordt omgegaan in het algemeen en in het bijzonder in deze zaak.

HOE REAGEERDE DE STAATSSECRETARIS?

De staatssecretaris achtte de klacht ongegrond. Hij vond dat de Raad zorgvuldig had gehandeld en op de juiste wijze het raadsonderzoek had uitgevoerd. Uit het dossier en met name uit het raadsrapport volgde naar zijn mening dat het raadsonderzoek was uitgevoerd conform het Kwaliteitskader, het bijbehorende protocol Gezag & Omgang en de uitgangspunten van het methodisch werken van de Raad in het licht van echtscheidingsproblematiek.

De staatssecretaris gaf aan dat de Raad als uitgangspunt heeft een gezamenlijk gesprek met beide ouders. In dat gesprek kunnen de ouders over en weer op elkaar reageren. Uitgangspunt is dat de raadsonderzoeker de samenwerking met het gezin, netwerk en de professionals rond het gezin opzoekt met als leidraad formulering van de gewenste oplossing. De raadsonderzoeker heeft hierbij de focus op het bevorderen van de mogelijkheden en minder op de analyse van de bestaande problemen.

De raadsonderzoeker communiceert in het algemeen aan het begin van het proces wat de grenzen zijn en wat nodig is in het belang van de ontwikkeling en veiligheid van het kind.

Voorts gaf de staatssecretaris aan dat de Raad in een onderzoeksplan de informanten opneemt die de raadsonderzoeker wil gaan benaderen en dat het niet gebruikelijk is dat daarin wordt benoemd waarom mogelijk andere informanten niet worden benaderd. Als een ouder verzoekt een bepaalde informant te benaderen, dan wordt daar in het algemeen door de raadsonderzoeker tijdens het onderzoek op gereageerd en dient daarover ook verantwoording te komen in het rapport.

In dit geval is dat volgens de staatssecretaris ook gebeurd. De ouders hebben in bijzijn van elkaar toestemming gegeven voor het benaderen van de informanten. Voorts heeft de raadsonderzoeker aangegeven, toen verzoekster telefonisch daarna nog andere informanten aandroeg, dat mocht er aanleiding zijn om meer informanten te benaderen ter onderbouwing van het advies, dit met beide ouders besproken zou worden. Deze aanleiding was er volgens de staatssecretaris niet.

De staatssecretaris lichtte toe dat de Raad ten aanzien van een door verzoekster voorgestelde informant, psychiater X, een afweging had gemaakt om deze al dan niet in het onderzoek te betrekken. In het raadsrapport heeft de Raad gemotiveerd aangegeven dat deze psychiater wel is geraadpleegd, maar niet als informant is benaderd. Ook is aan de zus van verzoekster schriftelijk uitgelegd waarom zij niet als informant is gehoord, aldus de staatssecretaris.

De Raad heeft de door verzoekster na de conceptfase van het raadsrapport aangedragen deskundigen niet benaderd (met uitzondering van de zus van verzoekster

die zelf de Raad benaderde), en derhalve deze personen en de reden van het niet betrekken in het onderzoek als informanten, niet meer in het rapport opgenomen. De Raad beschikte op dat moment over voldoende informatie om een oordeel te kunnen vormen over welk advies in het belang van het kind was.

De staatssecretaris gaf aan dat de Raad belang hecht aan de mening van professionals voor zover deze informatie betrekking heeft op de opvoedingskwaliteiten van de ouders en/of op de ontwikkeling van de minderjarige. Het maakt daarbij niet uit of deze professional door een van de ouders wordt aangedragen. Van belang is wel dat de betreffende informant onpartijdig is. Volgens de staatssecretaris bleken de door verzoekster aangedragen informanten een oordeel over de (opvoedings)kwaliteiten van verzoekster ex-partner te hebben, zonder hem zelf gesproken te hebben. Om de objectiviteit te waarborgen en partijdigheid te voorkomen zijn deze informanten om die reden niet door de Raad benaderd. De staatssecretaris merkte daarbij op dat het ouders vrij staat om informatie van deskundigen via hun advocaat bij de rechtbank in te brengen.

AANVULLENDE REACTIE VERZOEKSTER

Tijdens het eerste gesprek met de Raad - waarbij verzoekster ervan uitging dat meerdere gesprekken zouden volgen- werd volgens verzoekster expliciet vermeld dat zij en haar ex-partner niet op elkaar mochten reageren (verbaal en non-verbaal)' en dat zij alleen mochten reageren op de gestelde vragen van de raadsonderzoeker. Verzoekster kreeg tijdens dat gesprek niet de ruimte om de adviezen van de door haar geraadpleegde deskundigen in te brengen en ging er op dat moment nog vanuit dat er met beide ouders apart nog een vervolgesprek zou zijn. In de telefonische nabespreking met haar advocaat werd verzoekster duidelijk dat dit wel eens het enige gesprek met de Raad kon zijn geweest.

Vanaf het eerste contact van verzoekster met de Raad is naar haar mening aan verzoekster expliciet voorgehouden dat de regels en de gang van zaken door de Raad bepaald werden. Op geen enkele wijze is verzoekster gemeld dat zij alsnog informanten zou kunnen aandragen. Ook werd haar gezegd dat de deskundigen die zij graag gehoord had willen zien worden, niet objectief waren. Deze gang van zaken is volgens verzoekster expliciet door de regiodirecteur beaamd tijdens de hoorzitting. In de opvatting van verzoekster zijn deskundigen gehouden aan een professionele gedragscode die objectiviteit waarborgt. Het teruggrijpen op formele uitgangspunten en protocollen heeft tot gevolg dat er niet inhoudelijk is ingegaan op de door verzoekster ingebrachte argumenten en bewijzen, aldus verzoekster.

AANVULLENDE REACTIE STAATSSECRETARIS

Naar de mening van de Raad kende verzoekster de door haar aangedragen professionals vanuit haar werkveld en had zij deze eens of meerdere malen geconsulteerd over haar situatie. De raadsonderzoeker had verzoekster aangegeven dat er indien nodig in multidisciplinair verband zou worden overwogen om de aangedragen informanten te benaderen. Ook is haar meegedeeld dat de Raad vreesde dat de

informanten misschien partijdig zouden kunnen zijn omdat deze alleen met verzoekster hadden gesproken en niet met haar ex-partner en haar zoon.

WAT IS HET OORDEEL VAN DE NATIONALE OMBUDSMAN?

Het vereiste van professionaliteit houdt in dat de overheid er voor zorgt dat haar medewerkers volgens hun professionele normen werken. De burger mag van hen bijzondere deskundigheid verwachten. Dit houdt in dit geval in dat de Raad op verzoek van de rechter, zorgvuldig onderzoekt welke hoofdverblijfplaats en welke zorgregeling het meest in het belang is van de zoon. De Raad maakt daarbij een afweging in het al dan niet betrekken van informanten en de betrokken raadsonderzoeker neemt de ouders serieus en wekt geen verwachtingen die niet worden waargemaakt.

De Nationale ombudsman stelt vast dat de raadsonderzoeker verzoekster en haar ex-partner aan het begin van het raadsonderzoek gezamenlijk heeft gesproken en dat voorafgaand aan dat gesprek de Raad in een multidisciplinair overleg een onderzoeksplan had opgesteld en daarin ook informanten had opgenomen. Tijdens het eerste, en zoals later blijkt, enige gezamenlijke gesprek, hebben verzoekster en haar ex-partner een verklaring getekend waarmee zij toestemming gaven voor het benaderen van de door de Raad voorgestelde informanten.

Kennelijk realiseerde verzoekster zich na dat gesprek dat de eerder door haar geconsulteerde professionals nu niet als informanten door de Raad benaderd zouden worden. Dit wilde verzoekster uitdrukkelijk wel en om die reden gaf zij daags na het gesprek aan dat zij graag wilde dat de raadsonderzoeker ook andere, met name genoemde, personen zou benaderen. De raadsonderzoeker gaf verzoekster, naar het oordeel van de Nationale ombudsman een duidelijke reactie. Het antwoord luidde namelijk, dat mocht dat nodig zijn, dit in een multidisciplinair verband zou worden besproken en dat de raadsonderzoeker dit verzoekster en haar ex-partner dan zou laten weten.

Uit het onderzoek bij de Nationale ombudsman is gebleken dat de Raad vreesde dat de informanten aan de kant van verzoekster zouden staan; dit omdat de door verzoekster aangedragen personen alleen het verhaal van verzoekster kenden en niet met haar ex-partner of de zoon hadden gesproken. Dit gaf de Raad reden om de door verzoekster aangedragen informanten niet in het onderzoek te betrekken. Hoewel dit niet met zoveel woorden is teruggekoppeld aan verzoekster, heeft de Raad, naar het oordeel van de Nationale ombudsman verzoekster wel serieus genomen en aandacht gehad voor haar wens op dat punt. De Raad heeft bij verzoekster niet de indruk gewekt dat deze personen door de Raad in het onderzoek betrokken zouden worden. De persoon die zelf de Raad benaderde heeft deze reden expliciet van de raadsonderzoeker gehoord en dat staat als zodanig ook gemotiveerd in het raadsrapport. Er bestond geen formeel behandelcontact en hij had geen contact met het kind.

Dat een ouder een informant kan aandragen wordt niet door de Raad betwist, maar de ruimte die de Raad heeft bij het al dan niet betrekken van deze informanten in het

onderzoek is groot. In deze zaak is gebleken dat de ouders niet actief zijn geweest op de mogelijkheid voor ouders om zelf informanten aan te dragen en dat dat bij de Raad ook niet gebruikelijk is. Toen verzoekster, daags na het eerste gesprek telefonisch alsnog verzocht om ook andere deskundigen te benaderen, stond de raadsonderzoeker daar, naar het oordeel van de Nationale ombudsman op zich voor open, maar de Raad besloot intern dat het niet nodig was. Er was immers al in multidisciplinair verband bepaald welke informanten benaderd zouden worden en verzoekster en haar ex-partner hadden toestemming gegeven voor het benaderen van die informanten.

De Nationale ombudsman begrijpt dat het teleurstellend voor verzoekster was dat de professionals die haar situatie goed kenden niet door de Raad zijn bevestigd, maar concludeert dat de Raad binnen zijn taken en kaders heeft onderzocht waar de rechter om had verzocht. In dat onderzoek is naar het oordeel van de Nationale ombudsman plaats geweest voor de wens van verzoekster. De kritiek die verzoekster had op het concept-raadsrapport met daarbij het verzoek om de bestaande zorgregeling niet te wijzigen en om nader onderzoek te (laten) verrichten en de door haar meegezonden verklaring van psycholoog Y heeft de Raad als bijlagen gehecht aan het raadsrapport. Daarmee heeft de Raad, naar het oordeel van de Nationale ombudsman behoorlijk gehandeld en zijn de aanvullende onderzoeksvragen van verzoekster ook bij de rechter terecht gekomen. Voor de rechter is het raadsrapport belangrijk, maar daarnaast baseert de rechter zijn beslissing op hetgeen er op de zitting door en namens de ouders wordt aangedragen.

Alles overziend is de Nationale ombudsman van oordeel dat de Raad niet in strijd heeft gehandeld met het vereiste van professionaliteit.

De onderzochte gedraging is behoorlijk.

CONCLUSIE

De klacht over de onderzochte gedraging van de Raad voor de Kinderbescherming, regio Amsterdam, die wordt aangemerkt als een gedraging van de staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, is ongegrond.

INSTEMMING

De Nationale ombudsman heeft met instemming kennisgenomen dat de brief van de regiodirecteur is meegenomen in de klachtenanalyse 2013 van de desbetreffende regio en aldaar in alle teams ter lering is besproken.

De Nationale ombudsman,

Reinier van Zutphen

ACHTERGROND

Uit het Kwaliteitskader van de Raad voor de Kinderbescherming van januari 2013

"3.2.4 Start onderzoek

Bij de start van het raadsonderzoek ontvangen ouders/verzorgers de algemene brochure 'Over de Raad voor de Kinderbescherming' en de specifieke brochure die op de betreffende onderzoekscategorie van toepassing is. Vervolgens wordt in het eerste contact uitleg gegeven over de aanleiding, het doel, de opzet en de termijn van het onderzoek. Ook tijdens het onderzoek is het informeren van ouders/verzorgers en van de kinderen/jongeren een voortdurend punt van aandacht voor de raadsmedewerker.

3.2.6 Ouders/verzorgers

In principe wordt er in een onderzoek altijd met ouders gesproken. Wanneer dit uitgangspunt niet toegepast wordt of kan worden, wordt dit in het rapport gemotiveerd vermeld.

Daarnaast kunnen andere personen die als verzorger of opvoeder optreden (zoals pleegouders, verzorgende stiefouder), ook in het onderzoek worden betrokken. Dat is onder andere afhankelijk van de categorie waarin het onderzoek dat wordt uitgevoerd, valt. In het (start)memo wordt hier een besluit over genomen.

3.2.7 Informanten

In het kader van het onderzoek wordt in een multidisciplinair overleg besloten of bij derden informatie wordt ingewonnen en zo ja bij welke derden – in beginsel bij professionals. In de regel wordt vooraf aan de ouder(s) meegedeeld bij welke personen of instanties de Raad informatie wil inwinnen en wordt gevraagd hier een toestemmingsverklaring voor te tekenen.

Als de ouder niet instemt met het inwinnen van informatie bij een bepaalde informant en de Raad besluit toch deze informanten te benaderen, wordt de ouder daarover geïnformeerd en wordt dit ook in het rapport gemotiveerd. Tevens wordt aan de informant meegedeeld dat de ouder niet heeft ingestemd met het inwinnen van informatie.

Ook de ouder/verzorger en/of de jongere kan de Raad verzoeken bepaalde informanten te horen. Ingeval de Raad besluit dit niet te honoreren wordt dit besluit gemotiveerd in het rapport vermeld.

Informanten worden geïnformeerd over hun positie binnen het raadsonderzoek.

De formulering van de informatie, zoals die in het raadsrapport zal worden opgenomen, moet de instemming hebben van de betreffende informant."

" 3.3 Het (definitieve) raadsrapport

Het definitieve raadsrapport is de afsluitende verantwoording van het onderzoek.

Het geeft systematisch de relevante onderzoeksgegevens weer en onderbouwt het besluit.

De raadsrapportage dient daarom minimaal aan het volgende te voldoen:

- Er wordt in beginsel gerapporteerd volgens het landelijke rapportageformat van de betreffende categorie onderzoek.
- Het rapport is in correct en begrijpelijk Nederlands opgesteld. Er is een duidelijk onderscheid tussen feiten en visies van betrokkenen enerzijds en de interpretatie daarvan door de Raad anderzijds.

- Ieder rapport dient te zijn voorzien van een voorblad waarop staat vermeld:
 - datum van het rapport;
 - naam raadsonderzoeker;
 - dossiernummer;
 - gegevens ouders: naam, voornamen, burgerservicenummer (BSN), geboortedatum en –plaats, nationaliteit, verblijfstitel (indien van toepassing ook voor het kind/de jongere), adres en woonplaats of verblijfplaats (met uitzondering van geheim adres), en indien van toepassing: huwelijksdatum, datum (echt)scheiding, naam, voornaam, geboortedatum- en plaats van de huidige partner.
 - gegevens alle kinderen: naam, voornamen, BSN, geboortedatum en –plaats, gezag, maatregel van kindbescherming, verblijfplaats.
- Het rapport vermeldt in ieder geval:
 - de aanleiding voor het onderzoek, de melder of verzoeker, de door hem/haar ter beschikking gestelde informatie en de onderzoeksvragen;
 - eventuele factoren of omstandigheden die het onderzoek beïnvloed hebben;
 - de naam van de raadsonderzoeker(s) en de gedragsdeskundige en eventueel de juridisch deskundige die in het besluitvormend mdo betrokken zijn geweest;
 - de naam van eventuele ingeschakelde externe gedragsdeskundige(n);
 - een beschrijving op hoofdlijnen van relevante feiten en achtergronden (voor details zie einde van deze paragraaf);
 - de gegevens en de interpretatie van deze gegevens die leiden tot beantwoording van de onderzoeksvragen en zo mogelijk tot een toekomstgerichte oplossing, evenals de conclusie met de relevante afwegingen en de juridische onderbouwing en het op grond van deze conclusie geformuleerde besluit;
 - (een weergave van) de reactie van de ouder(s)/verzorger(s) en/of van het de jongere op het conceptrapport;
 - De teamleider en de raadsonderzoeker ondertekenen de raadsrapportage en bij eventueel (deel-)onderzoek door een gedragsdeskundige ondertekent deze de (deel-)rapportage.
- Het rapport van een interne of externe gedragsdeskundige wordt als bijlage aan het raadsrapport toegevoegd. De conclusies van de interne/externe gedragsdeskundige worden bij de besluitvorming betrokken en meegewogen
- Ondertekening: brieven met rapportage of adviezen, verzoekschriften om een kindbeschermingsmaatregel en hoger beroepschriften of verweerschriften worden door de teamleider ondertekend met de vermelding: “namens de regiodirecteur”;
- Toezending rapport: het rapport wordt toegestuurd aan de ouder(s)/verzorger(s) en aan de jongere van 16 jaar en ouder, tenzij diens belang zich hiertegen verzet. Als dit laatste het geval is, wordt dit gemotiveerd in het rapport vermeld. De jongere van 12 tot 16 jaar krijgt minimaal zijn/haar gedeelte van het rapport toegestuurd, tenzij diens belang zich daartegen verzet. Aan aspirant-adoptiefouders wordt het rapport niet toegestuurd (zie ook paragraaf 3.2 afsluiting onderzoek). Afhankelijk van de categorie van het raadsonderzoek wordt de raadsrapportage verzonden aan rechtelijke instanties, het ministerie van Veiligheid en Justitie en eventuele advocaten. Indien dit voor opvolgende hulpverlening gewenst is, wordt het raadsrapport daartoe opgestuurd. De ouder(s)/verzorger(s) en de jongere worden hiervan in kennis gesteld.

De beschrijving op hoofdlijnen in het rapport van relevante feiten en achtergronden houdt het volgende in:

- een korte en bondige beschrijving van de (opvoed)situatie van het kind/de jongere, conform de onderzoeksvraag;
- een beschrijving van de (opvoed)situatie van eventuele overige in het gezin verblijvende kinderen/jongeren;
- voor zover van toepassing de risicofactoren en beschermende factoren in het gezin;
- de relevante informatie van derden, op welke wijze deze is verkregen (telefonisch of persoonlijk) en of de informant akkoord is met de tekst voor het rapport. Indien sprake is van informanten die zijn voorgesteld door de ouder(s)/verzorger(s) en/of de jongere, maar die niet door de Raad zijn gehoord, wordt de reden hiervan vermeld. Ingeval de betrokkene geen toestemming heeft gegeven voor het inwinnen van informatie bij een bepaalde informant en de Raad toch informatie bij deze informant heeft ingewonnen, wordt dit ook in het rapport gemotiveerd."